GRATIS S N
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON DC

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Р.К. XCIII. Ч. 129. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 10-го ЛИПНЯ 1986 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 10, 1986 No. 129. VOL. XCIII.

ЧОРНОБИЛЬСЬКУ КАТАСТРОФУ ВІДЧУВАЮТЬ В БРИТАНІЇ

Бала, Валія. — У цій провінції Британських островів, на валійському зелено-оксамитовому півострові, що славиться не тільки кам'яновугільними покладами, а ще більше — випасом овець урядово заборонено бити овець на їжу, аж поки зникнуть найменші сліди радіоактивности, що тут появилися з далекого українського Чорнобилю. Дане це розпорядження 13-го червня урядовими чинниками провінції Велс, сильно вдарило по населенню, яке споживає багато баранячих „чопс" — котлет, а тепер несподівано примушене „постити" без м'яса. До базарів цими обмеженнями не допущено приблизно три мільйони овець, — пише „Ню Йорк Таймс" з 3-го липня, — і це все з найбільш багатих на випас овець районів Північного Велсу, Шотляндії та Кумбрії в північній Англії.

Чорнобильська катастрофа вчинила велику тривогу скрізь, по Европі, викликаючи так чи інші обмеження та урядові заборони споживати домашні продукти в багатьох краях, як і заборону на ввіз харчових продуктів з країн Середньої та Східньої Европи.

В самій Англії, зокрема у Валії, ці заборони вдарили сильно по господарству провінції, що і сама не уживатиме баранячого м'яса, (услав леного англійського „мутону") й не продаватиме його за своїми межами. Крім м'яса баранини, вагітним жінкам тут також заборонено пити свіже коров'яче молоко.

В Італії продаж зеленини місцевого хову, — особливо городини з рясним листям, як наприклад капуста, буряки, морква та інші, — теж був заборонений кілька тижнів, а 12-го травня країни Европейської спільноти видали заборону вживати м'ясо, ввезене зі Східної Европи. Коли ж заборону з продажу овець зніміть, то фармери, які розплоджують овець, побоюються, що їхні вівці матимуть забагато товщу від надто довгого часу випасання, а такі вівці не відповідатимуть вимогам европейського ринку збуту, де вівці найбільше продаються.

Такі турботи англійського фармера через український Чорнобиль, що його Москва „обдарувала" атомовим реактором, і не робила нічого, щоб до нуклеарної катастрофи не допустити, цим нанісши нещастя — аж до втрати життя й каліцтва — сердешних українських людей.

В Гарвардській літній школі навчається 56 студентів

Кеймбридж, Масс. (ФК-У). — Цього року 56 осіб беруть участь в 16-ій Літній Школі Українистики.

Орієнтаційний вечір для студентів відбувся у понеділок, 23-го червня. Вечором проводила докторантка Оля Андрієвська, адміністратор літньої програми. У своєму привіті вона заявила: „Ваша група є правдоподібно найкраще академічно підготована з усіх попередніх груп".

Рівень цьогорічної групи є без сумніву наслідком нової вимоги, щоб студенти мали закінчений хоч один рік коледжу. О. Андрієвська дальше сказала: „Ви є теж дуже різноманітною групою. Серед вас є особи з першого і четвертого поколінь українців в Америці. Український православний і католицький священики, як і семінарист з Риму є учасниками Літньої Школи Українистики. А деякі з вас прибули смі з Китаю, Канади і Каліфорнії. Шістнадцять стейтів є заступлені, численністю перед веде Ню Йорк (6), дальше іде Мишиген (5) і Пенсильванія (4). Стейти, де мема великих українських громад, як Джорджія, Меріленд і Місурі теж заступлені.

Літня школа це не лише п'ять курсів українистики, але в додатку до курсів для студентів запляновано низку спеціяльних доповідей і фільмів, — пояснила О. Андрієвська.

Першим доповідачем буде Віктор Малярек, репортер торонтонської газети „Ґльоб енд Мейл". Наступними будуть: Ярослав Балан, письменник, поет і перекладач; Рома Гадзевич, редактор „Українського Тижневика"; д-р Любомир Гайда, викладач Гарвардського університету; проф. Пітер Шов, візитуючий професор-асистент історії в Бовдоїн коледжі; д-р Джеймс Мейс, директор Комісії для дослідження причин і наслідків голоду в Україні і на закінчення серій доповідей — Вілліям Кортні, київський консул зі ЗСА.

Фільми „Жнива розпачу", „Тіні забутих предків" і „Біла птаха з чорною ознакою" будуть теж частиною вечірніх програм. Всі імпрези є відкриті для загальної публіки.

Орієнтаційний вечір вклював показ прозірок про УНІГУ і ФКУ та привіти від проф. Ігоря Шевченка, діючого директора УНІГУ, Маршалла Піла, директора Літньої Школи Гарварду і д-ра Доналда Островського директора цьогорічної Літньої Школи Українистики.

Зараз після орієнтації на прийнятті в сусідній залі студенти й викладачі мали нагоду погуторити і запізнатись.

Цьогорічні викладачі: докторантка Люба Дика — початковий курс української мови; докторант Максим Тарнавський — середній курс української мови; проф. Григорій Грабович — українська література; д-р Д. Островський — українська історія до 1800 року і релігійні питання в українській історії до 1700 року.

Вальдгайма заприсяжено на пост президента Австрії

Відень. — У вівторок, 8-го липня 1986 року тут відбулося святочне заприсяження Курта Вальдгайма на пост президента Австрії. На зібранні парляменту Курт Вальдгайм склав присягу на вірне виконування своїх обов'язків, які триватимуть згідно із конституцією шість років. Під теплі оплески членів парляменту, зокрема народної партії, яка підтримувала його кандидатуру, контроверсійний колишній генеральний секретар Об'єднаних Націй виголосив свою інавгураційну промову. У ній він не заторкнув своєї участи у Другій світовій війні, яка і є причиною нагінки на нього певних жидівських кіл, зокрема Світового Жидівського Конгресу, але пригадав трагедію і Голокост і обіцяв стежити за тим, щоб в Австрії не було ніяких етнічних чи релігійних різниць серед австрійського населення. „Нашим щоденним обов'язком — сказав він — „слідкувати за тим, щоб кожний горожанин без уваги на його расу, переконання чи віру був трактований як рідний".

Після заприсяження новий президент Австрії перебрав символічно провід над військовими частинами на площі героїв та склав вінок під пам'ятником жертв за звільнення Австрії від німецько-нацистського терору.

Рівночасно із тими урочистостями на вулицях Відня відбувалися жидівські демонстрації проти К. Вальдгайма під проводом рабина Авраама Вайса з Ню Йорку. Мешканці Відня однак різко реагували на ці демонстрації.

Як відомо, американський амбасадор у Австрії Роналд С. Лаудер виїхав на час інавгурації з Австрії і делегував свого заступника. Серед представників інших країн також не був присутнім амбасадор з Югославії, де саме К. Вальдгайм перебував як військовик в часі Другої світової війни і має нібито брати участь у винищуванні повстанців, які боролися проти німецької окупації.

На терені ЗСА іде далі гостра акція жидівського конгресу проти вибору К. Вальдгайма президентом Австрії. Жиди пропонують між іншим, щоб американський диригент О. Левін не брав участи у щорічному великому фестивалі музики в Зальцбургу, на який, звичайно, з'їжджаються передові музичні сили з цілого світу.

ЕВРОПА СТАЄ В ОБОРОНІ РУХУ СПРОТИВУ В АФГАНІСТАНІ

Страсбург, Франція. — Европейський парлямент, який недавно відбув тут свою сесію і до якого входять представники 12-ох західньоевропейських країн, членів Европейської Економічної Спільноти, прийняв постанову, яка пропонує урядам ЕС визнати законним представником Афганістану Афганський рух опору і вимагати, щоб його представники брали участь у розмовах у справі привернення миру й виведення совєтських окупаційних військ з тієї країни. Водночас парляментарні комісії, які працюють над афганським питанням вже від якогось часу, настоюють, щоб СССР вже розпочав пляни виведення війська, а також заклика европейські країни збільшити свою допомогу для втікачів з Афганістану. Покищо про будь-яку допомогу, а особливо зброєю, для антикомуністичних повстанців мови не було.

Напередодні дискусії в Европейському парляменті представники афганського руху опору відбули пресову конференцію в будинку парляменту на якій вони підкреслили право афганського народу боротися за свою суверенність, мову, культуру, релігію, тощо та вимагали від Москви, щоб вона визнала, що військова розв'язка афганського питання була неуспішна і тому треба шукати інших шляхів.

За словами представників афганського руху опору, повстанці мають останньо чимало успіхів в боротьбі, а крім того вони в цьому році витримали чотири совєтсько-афганські офензиви, перемили їх і зміцнили деякі свої позиції. Крім того вони здобули політичну підтримку в багатьох краях світу, включно із З'єднаними Стейтами Америки. Їхні представники відвідували недавно Організацію Об'єднаних Націй, французький парлямент, Державний департамент ЗСА і розмовляли особисто з президентом Роналдом Реґеном. Всюди вони підкреслювали, що від часу приходу до влади в СССР Михаїла Горбачова, совєтські напади на повстанців ще більше загострилися, хоч він назовні дуже багато говорить про мир і розброєння. Крім того совєтські окупаційні війська дістали дозвіл далі вбивати цивільне населення і зрівнювати з землею містечка і села афганців.

Комісія Европейського парляменту погоджується з аргументами афганських повстанців, що Москва хоче перетворити Афганістан на свого сателіта.

Очевидно, соціялістичні парляментаристи голосували проти підтримки для афганців, бо, мовляв, така розв'язка значно пошкодить політиці наближення з Москвою й іншими соціялістичними країнами на Сході. Позиції соціялістів скріпили розмови Р. Реґена з М. Горбачовим в Женеві, — кажуть політичні спостерігачі.

Ю. Осінчук і хор „Думка" будуть черговою атракцією на Союзівці

Союзівка. — Перший великий вікенд, який відкрив літній сезон на відпочинковій оселі Союзівка в днях 4-6 липня 1986 року, був дуже успішним. Чергова субота, 12-го липня, заповідається знову цікаво з атракційною програмою. У вечірньому концерті у залі „Веселки" співатиме відомий нюйоркський хор „Думка" під диригентурою Семена Комірного.

Ю. Осінчук

У концерті також візьме участь концертова піяністка Юліяна Осінчук.

Концерт відбудеться о год. 8.30 вечора у „Веселці", а після його закінчення гості зможуть забавлятися при звуках оркестри „Хлопці зі Львова".

На слідуючу суботу, 19-го липня на Союзівці виступатиме гуцульський танцювальний ансамбль „Черемош", а до танців приграватиме оркестра „Амор".

„Струни" — збірка праць учнів школи ім. Цьопи Паліїв

Джерзі Сити. — Ми одержали чепурне видання Української Кооперативної Школи ім. Цьопи Паліїв в Торонто п.н. „Струна". Це вперше учні цієї української школи за допомогою своїх учителів, а зокрема учительки творчої мови Іроїди Винницької, випустили такий збірник праць. Він своїм змістом та формою дає незаперечний доказ високого рівня цієї української школи та бездоганного знання і опанування творчої української мови серед її учнів.

Редактором збірника є абітурієнтка курсів Лариса Держко, яка написала вступне слово та пояснення читачам причини його видання і назви. Вона інформує, що журнал рішено назвати „Струни" тому, що його зміст представляє усі елементи життя українського учня-учениці, які живуть поза батьківщиною. Справді, в збірнику находимо у змісті усі ці елементи відповідно поділені та заступлені а це: щоденне життя, в якому є статейки на тему пори року і ранку, спомини, серед яких є спомини з дитинства учнів і правдиві події, думки-уява, родинне життя у якому находимо прецікаві спостереження учнів про батьків, бабунь та дідусів, зв'язки з Україною і сполученою і розділ під назвою „сучасна Україна".

Закінчується збірник прощальною промовою перших матурантів та їхніми знімками.

На вступі відповідне слово до читачів написала директорка Української Кооперативної Школи ім. Ц. Паліїв Таня Онищук.

Все разом робить на читача дуже гарне враження і наповнює оптимізмом до того потенціялу, який можна при відповідному підході та з фаховими учителями викресати з рядів української дітвори.

Американські дорадники будуть вишколювати антисандіністів

Вашінгтон. — Із кіл, близьких до Адміністрації Білого Дому, стало відомо про рішення післати групу американських дорадників для вишколювання антимарксистських партизанів Нікараґуа, як провадити бойові дії в джунглях і поводитися зі зброєю, яку вже в цьому році З'єднані Стейти Америки передадуть антисандіністам.

Вишколювання будуть провадити інструктори із спеціяльних частин американської армії, таких як „зелені берети", на тренувальних базах вздовж гондурасько-нікараґуанського кордону. Керувати навчанням будуть Пентаґон і Сі-Ай-Ей.

Крім прийняття рішення про надання партизанам 100 мільйонів долярів, була скасована так звана поправка Боланда, яка забороняла пряме американське вмішування в реґіональний конфлікт. Адміністрація ЗСА вважає, що зі скасуванням поправки можна буде розробити дуже сміливі і далекосяжні пляни допомоги антисандіністам.

Американці будуть не лише вишколювати повстанців, але й забезпечувати їх розвідчими даними і здійснювати зв'язок між окремими групами. Керівники груп будуть доставлені у спеціяльну школу в Панамі. Там вони вивчатимуть партизанську тактику і пройдуть короткий курс проведення бойових дій.

Кошти, які плянуються використати на вишколювання повстанців, не входять в 100 мільйонів долярів, виділених Конґресом. Загальна сума витрат може досягнути 400 мільйонів долярів.

В АМЕРИЦІ

ГОЛЛИВУДСЬКИЙ РЕЖИСЕР Дейвид Волпер, який був головним організатором триденних святкувань з нагоди 100-ліття Статуї Свободи дуже вдоволений з імпрез. Волпер сказав, що він радіє, що всі святкування скінчились, бо він був справді перемучений. Багато людей не здавали собі справи з праці, яку Волпер вклав в ці святкування, та гостро його критикували в деяких справах. Волпера зокрема критикували за особи на кінцевім концерті в Ню Джерзі з уваги на високу ціну квитків.

ІНВАЛІДИ І ПОКАЛІЧЕНІ особи, які подорожують літаками, можуть тепер користуватись новими удогідненнями на трьох головних летовищах в Ню Йорку і Ню Джерзі. Серед них є низькоплатні паркувальні площі і авта які перевозитимуть інвалідів в кріслах до літаків.

ДЕМОГРАФІЧНИЙ ІНСТИТУТ у Вашінгтоні прийшов до висновку, що в понеділок, 7-го липня ц.р., на нашій планеті народився п'ятибільйонний житель. „Ніколи досі стільки людей не було на нашій планеті", — сказав журналістам президент інституту Вернер Форнос. Згідно з даними інституту населення Землі тепер збільшується на один мільйон за кожні чотири-п'ять днів. Таким чином, протягом одного року приріст становить 85 мільйонів. В. Форнос вважає, що оскільки дев'ять з десятьох народжується у країнах Третього світу, дуже можливо, що п'ятибільйоновий житель Землі „виросте в бідності, буде наражений на небезпеку захворіти різними хворобами, буде голодувати, залишиться неписьменним, не дістане праці". За даними Демографічного інституту, кожний десятий, народжений в країнах Третього світу, вмирає в перший рік. Для порівняння: у З'єднаних Стейтах Америки вмирає, не доживши року, лише одна дитина із ста.

ГУБЕРНАТОР ПІВНІЧНОЇ КАРОЛАЙНИ республіканець Джеймс Мартін призначив конгресмена-республіканця Джеймса Бройгілла в Сенат на місце республіканця Джана Іста, який покінчив самогубством. Конгресмен Дж. Бройгілл користувався підтримкою не лише покійного сенатора Дж. Іста, але й другого сенатора з Північної Каролайни Джессі Гелмса. Як Іст і Гелмс, так і Бройгілл є республіканцем-консерватистом. Листопадові вибори він має намір перетворити в референдум у справі політики президента Роналда Реґена.

РЕЧНИК МЕХІКАНСЬКОГО уряду повідомив, що 13-го серпня у Вашінгтоні призначена зустріч між президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном і президентом Мехіко Міґелем де ля Мадрідом. Лідери держав постараються нормалізувати відносини між двома країнами, які за останній час погіршилися. Попередня зустріч між двома президентами відбулася в січні цього року в Мехіко.

НЕНСІ РЕҐЕН, жінка Президента ЗСА, сказала, що наркотикам треба оголосити безпощадну війну. „Той, хто не застосовує активних дій проти наркотиків, фактично одобрює їх вживання. Ми довгий час намагалися не звертати уваги на проблеми", — сказано в статті Першої Лейді, яку надруковано в газеті „Вашінгтон Пост" на сторінці, де друкуються матеріяли політичних обсерваторів. Н. Реґен пише, що її змусила взятися за перо недавня смерть випускника Меріляндського університету 22-річного кошикаря Лена Баєза, який помер в наслідок того, що приймав кокаїну. Жінка Президента закликала оголосити війну наркотикам скрізь — в школах, університетах, на сторінках газет і журналів.

На Союзівці відкрився український тенісовий сезон

Союзівка. — Тоді коли телевізійна мережа Ен-Бі-Сі передавала заключні ігри тенісового турніру у Вимблдоні, Англія, на кортах Союзівки в п'ятницю і суботу, 4-го і 5-го липня, проходили не менш завзяті змагання першого літнього турніру в шістьох групах за чемпіонати УСЦАК-Схід з участю біля 40 змагунок і змагунів.

Турнір цей організував Карпатський Лещатарський Клюб за нагороди уфундовані Українським Спортовим Клюбом з Ню Йорку.

Д. Чорній (другий зліва) і В. Манько приймають нагороди від В. Гайдара (зліва) і Р. Ракочого, ст.

У групі чоловіків, свій минулорічний примат затримав Денис Чорній перемогою у фіналі над Василем Маньком, 7-5, 3-6, 6-3. У півфіналах Д. Чорній переміг Адріяна Кутка, 6-7, 6-0, 6-0, при чому цей останній грав від другого сету з контуженим раменом, а В. Манько елімінував Андрія Хархаліса, 7-6, 6-1.

У групі молодших сеньйорів (35 років і вище) перемоги добився Юрій Витанович, який у фіналі переміг Юрія Петрикевича вислідом, 7-6, 4-6, 6-4. Петрикевич раніше елімінував минулорічного переможця Юрія Грабця, який відтак добився перемоги в комбінованій групі чоловіків і молодших сеньйорів з одною програною. Там він переміг Романа Цікала у про-сеті 9-7.

У групі сеньйорів 45 років і вище чемпіонатом поділились Юрій Савчак і Зенон Снилик, які з уваги на контузії не могли відіграти фінальних змагань.

Ветеран українського тенісу Константин Бень знов добився перемоги у групі старших сеньйорів (55 років і вище), елімінуючи у марафонному фіналі Ігоря Сохана, 3-6, 6-3, 6-3. У півфіналах К. Бень переміг д-ра Володимира Вірщука, 6-0, 6-1, а І. Сохан Мирослава Ломагу вислідом 4-6, 6-4, 6-2.

У групі жінок Таня Савчак, як і минулого року перемогла у фіналі свого молодшу сестру Ліду, 6-4, 6-1.

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ інформують з Варшави, що заборонена урядом вільна робітнича профспілка „Солідарність", яку тепер залюбки називають „підпільною Солідарністю", не припинила своєї праці, не зважаючи на арешти її активістів, переслідування, погрози тощо. Під обстріл режимової преси попав тепер також Лех Валенса, якому комуністична пропаганда закидає, що він пов'язується із західніми кореспондентами і передає їм інформації про стан в Польщі. Тоді коли Войцеха Ярузельського знову обирали першим секретарем компартії, потверджували на становищі президента і головнокомандуючого армією, Валенсу допитували в Гданську працівники державної служби безпеки і попередили що поставлять його перед суд, якщо він і далі вважатиме себе лідером „Солідарности" і втримуватиме зв'язок з підпільними членами.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ в Нікараґуа кажуть, що між місцевим режимом сандіністів і Римо-Католицькою Церквою заіснував глибокий конфлікт, який, на думку, багатьох політичних спостерігачів, дуже пошкодить прокомуністичному урядові, бо населення в Нікараґуа в більшості католицьке і Церква все ще має великий вплив на нарід. Єпископ Пабльо Антоніо Веґа, виступаючи в Манаґуа заявив, що сандіністи вживають совєтську зброю не для оборони країни, яка ніким не загрожена, а для ліквідації антикомуністичного руху спротиву, тобто проти власного народу і підготови агресій проти інших центральноамериканських держав.

ЕЛЕН ШТАЙНБЕРҐ, екзекутивний директор Світового жидівського конгресу, представив на пресовій конференції в Єрусалимі нові обвинувачуючі документи проти президента Австрії і колишнього генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Курта Вальдгайма. Між іншим він це зробив день перед заприсяженням Вальдгайма на президента і документи відносяться до періоду перебування Вальдгайма у військовому з'єднанні, в якому служив Вальдгайм у Греції і депортації грецьких жидів до концтаборів в Польщі. В тому часі, — заявив Штайнберг кореспондентам, — Вальдгайм був заступником шефа військової розвідки і напевно знав про депортацію і масові вбивства жидів на Балканах. Речник бюра президента Австрії Герольд Крістіян заявив, що „ці старі папери СЖК показуван нам вже декілька разів і вони нічого нового не відкривають". Політичні спостерігачі в Европі думають, що світове жидівство робить помилку продовженням злісної кампанії проти Вальдгайма.

МАНДРІВНИЙ ТАБІР ХМЕЛЬНИЧЕНКІВ

Адірондакс, Н. Й. — Старшо-пластунський пластовий курінь Хмельниченки влаштовує мандрівний табір для старшого пластунства і юнацтва, який відбудеться від 26-го липня до 3-го серпня ц.р., тут в околиці Мавнт Марсі. Оплата табору 100 дол. і 50 дол. (завдатку) — юнаки і юначки народжені перед 1-им січня 1972 року. За докладнішими інформаціями слід звертатися до Михайла Грицака на адресу: **Roselle Ave., Cranford, N. J. 07016; tel.: (201) 276-4665.**

АЛЬМАНАХ НА 1987 РІК

Уже почалася підготова Альманаха УНС на 1987 рік. Редакція прийматиме матеріяли в українській і англійській мовах до 21-го липня 1986 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

А ЩО БУДЕ ДАЛІ З НАСЕЛЕННЯМ УКРАЇНИ?

Згідно із офіційними совєтськими джерелами з України евакуовано в наслідок катастрофи в Чорнобилі 100,000 осіб. Тепер читаємо в „Правді", що ця евакуація натрапляла на різні перешкоди, спричинені бюрократією, хоч совєтська преса підкреслює велику поміч совєтських горожан у цілій акції після вибуху в нуклеарній станції в Чорнобилі.

Але тепер евакуовані мешканці Прип'яті та інших сусідніх місцевостей мають великі труднощі у різних частинах СССР, де їх тимчасово приміщено. Тут „Правда" цитує листи від поодиноких громадян, які нарікають, наприклад, на приміщення, які їм дали, на недоручення пенсії для старших віком, чи про евакуацію дітей аж до Азейберджану, які не дістають належного їм приділу м'яса і масла.

На Заході ідуть припущення, що багато із виселених не зможе вже повернутися на місце свого колишнього замешкання. У паризькому щоденнику „Ліберасіон" появилася нотатка „Україна під медичним оглядом", в якій інтерпретується передбачення професора Роберта Ґейла із ЗСА, що є спеціялістом у складних операціях пошкоджених радіяцією осіб, яким треба для рятування життя перещеплювати шпік кости. Пишуть, що 100 до 200 тисяч осіб, які живуть в Україні, будуть знаходитись під медичним наглядом, щоб могти визначити число захворінь на рака (крови, щитовидної залози, легенів, печінки й костей), яке може виникнути за п'ять до тридцяти років.

В Европі спеціяльна наукова комісія повідомила тепер, що в жадній із країн Европейського спільного ринку немає вже небезпек радіоактивности від чорнобильської катастрофи. Одначе всю городину й овочі, імпортовані зі Східньої Европи, далі контролюють окремі інспектори ЕСР.

Це мова про Західню Европу, а щож тоді діється в Україні?

ЄПИСКОП ДЖЕЙМС МАЛОН, лідер Крайової конференції католицьких єпископів, надіслав телеграму вождеві сандіністів Данієлеві Ортезі, в якій осудив вигнання з Нікараґуа єпископа Пабльо Антоніо Веґи і відмову сандіністської хунти впустити в країну Бісмарка Карбальо асистента кардинала Міґуеля Обандо-і-Браво. „Ці дві події віддзеркалюють, як нам здається, нову і небезпечну політику репресій щодо Церкви, — сказано в телеграмі. Єпископи З'єднаних Стейтів Америки солідарні з кардиналом Обандо-і-Браво. Ми просимо вас переглянути прийняте рішення і дозволити вернутися в Нікараґуа єпископові Везі і монсеньйорові Карбальо".

Коли в 1919 році українські політичні діячі разом з відступаючою Українською Армією виїздили з Києва і далі на захід, то родини цих діячів залишалися на місцях, щоб не брати участи в тяжких евакуаційних обставинах, але головно тому, що панувало тоді загальне переконання, що большевики не залишаться довго в Україні. Мовляв, розбишацькі большевицькі відділи не зможуть довго втриматися, зокрема в Україні, та й на всій території колишньої Росії. Сталося інакше: крім розбишацьких большевицьких банд в Москві владу справляли спритні большевицькі провідники на чолі з Леніним, які зуміли використати ситуацію і таки закріпитися на десятки років при владі в новій державній формації, що дістала назву СССР. Родини згаданих українських діячів часом значно пізніше змогли продістатися закордон і сполучитися зі своїми чоловіками і батьками.

Перші українські еміґранти в двадцятих роках мали звичай вітати себе взаємно на Новий рік чи на Великдень словами: „дай, Боже, щоб наступні свята ми вже зустріли у вільній Україні". Нова еміґрація після Другої світової війни була обережніша з побажаннями і надіями швидкого повороту до звільненої від ворога батьківщини. Згодом, коли минали десятки років, цей зворушливий звичай бажати собі взаємно зустрічати наступні свята у вільній Україні хіба зовсім зник.

М. Платковський

КОЛИ ЗНИКНЕ РОСІЙСЬКО-СОВЄТСЬКА ІМПЕРІЯ?

Після майже 70-ти років большевицького панування хто відважиться сказати, що за рік зможемо повернутися на вільну батьківщину?

За довгий час свого панування російсько-совєтська окупаційна влада в Україні, на землях інших поневолених неросійських народів та й на цілому просторі СССР поповнила страшні злочини, що були може взагалі нечувані в усій історії людства. Зокрема в Україні страшний терор, знищення української інтеліґенції, голод 1932-33 років, масові репресії т.зв. єжовщини 1937 і наступних років забрали мільйонові жертви і спричинили найбільші страхіття впродовж, певно, всієї історії українського народу. Проте, в тридцятих роках жахливий терор московських окупантів не викликав на Україні масового всенародного зриву-повстання проти нелюдського режиму московських большевиків. Може і певно тому, що маси українського народу були залякані і знесилені невгаваючим жахливим терором, а репресійна большевицька машина була так удосконалена, що всякий революційно-повстанський зрив був би втоплений в морі крови і згори був засуджений на повний неуспіх.

До зміцнення російсько-совєтської імперії спричинилися, безумовно, і держави західнього світу, які після короткого періоду підтримки реакційного і непопулярного т. зв. білого російського руху, почали „торгувати" з совєтами, а чужоземні інженери допомогли відбудувати зруйновану совєтську індустрію і навіть зорганізувати совєтську армію, в чому брали участь, наприклад, визначні старшини німецької армії.

Совєтська влада зміцнювалася також тому, що спротив мав місце лише й переважно серед поневолених неросійських народів. Росіянам же зарезервовано становище панівного народу. Наприклад, у корінній Росії не було того страшного штучного голоду, зорганізованого в Україні, на Козацьких землях та почасти на Поволжі.

Сьогоднішня ситуація в СССР не тільки не поліпшилася, але погіршилася, коли йдеться про становище в країнах поневолених неросійських народів. Русифікація, масовий наплив росіян, неприхований гін до здійснення зловіщого пляну „злиття націй" — все це ще збільшується з приходом нового диктатора Горбачова. А ось прийшла жахлива катастрофа в Чорнобилі, недалеко від нашої столиці Києва. Наслідки катастрофи дошкульно вдарили по інших неросійських країнах — Білорусі і Балтицьким країнам. І якщо навіть відкинути висловлювану деякими західніми політиками думку, як наприклад, голова Баварського уряду Штраус, що Москва свідомо спричинила катастрофу в Чорнобилі, то все ж таки насуваються питання: чому сталося це біля Києва, а не біля Москви? Чому не робиться достатніх заходів, щоб допомогти населенню загрожених областей? Чому укривається ту обставину, що в Україні сотні тисяч громадян, якщо не мільйони, будуть десятками років носити в собі небезпеку тяжких хворіб, що неминучо ведуть до смерти?

Відомості, які, не зважаючи на „атомову заслону", приходить з України, говорять про страшну паніку, яка охопила в першу чергу населення Києва. В інших областях України, зокрема в Галичині, шпиталі заповнені евакуованими хворими. Громадянам у Львові забороняється публічно говорити про те, що сталося в Чорнобилі. В Києві громадяни вже не бояться обвинувачувати совєтську владу і публічно лаяти цю владу.

І все таки... немає відомостей про якісь масові заворушення або бунти, про відверті заклики до революційного зриву, щоб змести з лиця землі злочинну владу в Кремлі. Чи бояться відділів

(Закінчення на стор. 3)

Михайло Кучер

„А згадаймо, може серце хоч трохи спочине"

Але серце чомусь не хоче спочити. Міністер освіти УССР звітує, що „Україна одна з перших республік практично здійснила всеобуч" (всєобщєє обученіє). Дуже гарне і дуже українське слово.

Найкраще „всеобуч" виглядає на практиці. Український парубок з Червоної армії пише листа до дівчини (автентичне): — „Січас служить какось непривычно трудно звикать, що тобою командують, та все привикнеццья, пайка хватаєт, наїдаюся полностю".

Євген Сверстюк (книга „Вибране") стверджує, що не краще є й з українською технічною інтеліґенцією, яка „в основній масі не знає, що вона українська інтеліґенція, мозок української нації".

І тому старовинна піснязагадка:

А що росте без коріння?
А що сходить без насіння?
А що грає — голос має?
А що плаче — сліз не має?
Як згадаєш — твоя буду,
Не вгадаєш — чужа буду.

А ось грамотність України XУIII століття без „всеобучу". „Всі чоловіки, а й жінки та дочки вміють читати. Переписи населення 1740 і 1748 року стверджують, що в семи полках Гетьманщини, Полтавської і Чернігівської губерній на 1094 сіл припадало 866 шкіл з викладами українською мовою. Одна школа припадала на 746 душ".

У 1804 році видано указ про заборону вчити українською мовою. Наслідки національного гніту позначилися далі. Перепис населення 1867 року показав, що найбільш малограмотний народ в Росії це українці, вони на найнижчому ступені. В той час за дев'ять років зібрано приходу з України три мільйони п'ятсот тисяч карбованців (Г. Петровський „З революційного минулого", 1958 року, стор. 8. Промова Г. Петровського на засіданні IУ Державної Думи, 20-го травня 1913 року).

А ось що писав Герцен: „Дика й войовнича, але республіканська й демократична незалежність України втрималась цілі століття до Петра І. Українці, безперестанно мучені поляками, турками й москалями, вплутані в безконечну війну з кримськими татарами, ніколи не падали. Мала Росія, добровільно приєднавшись до Великої, виторгувала собі значні права. Цар Олексій присягнув ті права зберігати. Петро І, покликаючись на зраду Мазепи, залишив тінь тих привілеїв, а Єлисавета й Катерина завели панщину. Бідна країна протестувала, але не могла противитись фатальній лявіні, що котилась з півночі до Чорного моря і покривала все, що звалось руським, тією самою пеленою заморожуючого поневолення.

Століття кріпацької залежности не змогли стерти все незалежне й поетичне, що було в цьому славному народі. У нього більше індивідуальної незалежности розвинености, більше місцевого забарвлення, як у нас (москалів), у нас злощасний мундир байдуже покриває усе народне життя. Наш нарід не знає своєї історії, а в той час кожне село в Україні має свою леґенду. Російський нарід тільки й знає, що Пугачова та 1812 рік (війна з Наполеоном).

А в селі на співучій Полтавщині учителька спитала (шоста кляса), які пісні українські народні знають учні. Діти понуро мовчали. Врешті, один учень відізвався: „Утро красит нежным светом стены древнего Кремля". Таку пісню щодня товче радіо. І тільки після розпучливих наполягань вчительки виявилось „Розпрягайте, хлопці, коні"... але вона, бачите, не сучасна.

Чи виросте українська національна свідомість у тіні стін „древнего" Кремля?

Правда, сонце сходить без коріння, але на те воно сонце!

На потіху собі можемо сказати, що й росіяни без Шевченка не дуже поважали царицю Катерину ІІ. Був відомий зневажливий вираз „Катька". Так можна було звертатись до дівчини-кріпачки або до покоївки, якщо пані була погана. І далі не краще „Катька-иноверка", себто іншої неправославної віри, або „Катька-полчеловека".

Іван Боднарук

ВИДАТНИЙ МАЙСТЕР ІМПРЕСІОНІСТИЧНОЇ ПОЕЗІЇ

Так назвав Володимир Державин поета Євгена Плужника, який помер 50 років тому, 2 лютого 1936 року. Ось як схарактеризував його поет Андрій Леґіт:

Був він лагідний, тихий такий,
Як улітку трава-мурава,
На скривавлені стерні й шляхи
Споглядав, скорбні думи снував.

Бачив горе міст, сіл, хуторів,
На папір ронив сльози-слова,
Болем Рідного Краю болів
І серця молоді чарував.

Линув духом до мрійних висот
Тяжко хворий, в одежі благій,
І останню із власних Голгот
Стрінув десь серед вічних снігів.

Євген Плужник — це один із численних жертв, що їх понесла наша література під час розгрому її на початку 30-их років, позначеного великим ульріхівським (прокурор Ульріх) процесом у Києві. Хоч своєю вдачею поет Плужник був завжди тихий, спокійний і зрівноважений, проте Москва арештувала і його в 1934 році, коли після вбивства Кірова покотилася по Україні ще одна страшна хвиля большевицького терору. Загинув на Соловках, не витримавши жорстоких умов життя. Розбито і знищено тоді велику групу письменників: Загула, Я. Савченка, Слісаренка, Фальківського, Свідзінського та інших. Належав до „Аспису", „Марсу" й „Ланки" — організацій українських культурних діячів, що їх разом зліквідовано.

Народився Плужник 1898 року, 26-го грудня. Походив із села Богучарського повіту на Вороніжчині, себто з тієї частини колишньої Слобожанщини, колонізованої українцями за часів Руїни, що була відірвана від України і приєднана до РСФСР, т.зв. Російської Совєтської Федеративної Соціялістичної Республіки. Плужника засудили до страти, але цей вирок у березні 1935 році замінено на 10 років каторжних робіт на Соловках, де й помер. Прийшов на світ Євген у селянській родині; до гімназії ходив у Вороніжі й Ростові, закінчивши її 1918 року. Вчителював він у Великій Багачці на Полтавщині. Маючи сухоти з дитинства, він все життя прохворів. Семен Підгайний у своїй книжці „Українська інтеліґенція на Сол овках" (1947) писав, що на Соловки привезено Плужника вмираючого. Він не міг уже працювати й пішов до шпиталю.

Поет почав писати вчасно, знайшовши себе в поезії. В 1924 році, разом з Косинкою, Антоненком-Дивидовичем, Підмогильним та іншими, заснував літературну групу „Ланка", яка через два роди переформувалася в „Марс", що був зліквідований 1928 року. Бідуючи і весь час лікуючись, він заробляв на прожиток різною редакційною працею та перекладами.

Щирість, що була основною рисою його поезії, і національний кольорит у творах не подобалися комуністичній Москві, і це стало причиною його загибелі. Глибокий філософічний зміст творів Плужника, його тонкий імпресіонізм не відповідали вимогам Москви. Щось суто українське, трагічне своєю приреченістю є в поезії Плужника. Ось послухаймо.

Косивши дядько на узліссі жито,
Об жовтий череп косу зазубив...
Кого й за віщо тут було убито?
Хто і для чого вік свій загубив?

Йому байдуже. Тут на місці бою
Таке дородне жито і густе;
А що на гній хтось жертвував собою —
Пусте...

Косар схиливсь над річчю дорогою —
Косою срібною, що череп пощербив,
І череп той відкинувши ногою:
— „Порозкидало вас!" — проговорив..

Не міг Плужник пристосуватись до підсовєтської страшної дійсности, хотів бути українцем і поетом та затримати рівновагу душі. Доказом є остання, видана вже на еміґрації, збірка поезій „Рівновага". Перед тим видав він ще поетичні збірки „Дні" (1926) і „Рання осінь" (1927).

Писати вірші почав Плужник ще в гімназії. Восени 1932 року в київській газеті „Більшовик" і журналі „Глобус" появилися його перші вірші „Пригадай" і „Серп і молот". В 1925 році закінчив він поему „Галілей" і став членом літературного об'єднання „Ланка". У 1928 році з'являється його роман „Недуга", а в 1929 р. дві п'єси: „Професор Сухораба" і „З двора на передмісті", що засвідчили його драматичний хист.

Як поет високої мистецької форми, він стояв близь-

(Закінчення на стор. 3)

Роман Кухар

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО ЮРІЯ БОЙКА — НАЦІОНАЛЬНИЙ ВНЕСОК У НАУКОВУ ДИСЦИПЛІНУ

Юрій Бойко, „Вибране", Мюнхен, т. 1, 1971, ст. 312, т. 2, 1974, ст. 362, т. 3, 1981, ст. 403. Передмова „Про зусилля і здобутки", портрети автора і авторових батьків, факсиміле документації, ілюстрації з додатком (I-XXII стор.)

Про проф. д-ра Юрія Бойка-Блохина, уродженця (в 1909 році) Миколаєва над сточищем Бугу й Інгула в Україні, історика слов'янських літератур, з окремою спеціяльністю з українського літературознавства, професора університету Людвика-Максиміліяна в Мюнхені, колишнього ректора й декана Українського Вільного Університету, члена Наукового Товариства ім. Шевченка й Української Вільної Академії Наук, суспільно-політичного діяча на еміґрації, відомо чи не всій українській спільноті, як і широким науковим колам в Европі, а то й за океаном. Зате не всім відомо, що плодами своєї понад п'ятдесятлітньої науково-літературної праці, яку дослідник Юрій Бойко-Блохин почав ще в Україні (його перша наукова розвідка „Молодий Театр у Києві" надрукована в журналі „Життя й революція" в 1930 році), поділився він з усією нашою спільністю у своїй публікації монументального характеру, праці у трьох книгах, „Вибране". Автор міркує над виданням четвертої частини „Вибраного", бо матеріялу в його науковому доробку українською, німецькою, англійською, французькою й італійською мовами доволі (загалом досі опубліковано 260 назв його наукових внесків), не зважаючи на те, що цикл „Вибране" охоплює лише важливіші його твори й заплянований виключно українською мовою.

Читачів цікавитиме головно, які ділянки літературознавства й яких авторів української літератури обговорює проф. Бойко у своєму збірному творі „Вибране". Шевченко і франкознавство належать до його особливішого поля зосередження. З наших клясиків Леся Українка й Коцюбинський відповідно відзначені; з новішої літератури обговорені письменники — Косинка, Винниченко, Хвильовий, Підмогильний, Антоненко-Давидович, літературознавець Сергій Єфремов, а з найновішої обговорено Оксану Лятуринську, Олену Теліґу, Докію Гуменну, Василя Барку та інших. Багатьом іншим письменникам, науковцям, освітнім, церковним і культурним діячам, від Драгоманова, почерез Митрополита Липківського, до історика О. Оглоблина, письменників О. Гончара, І. Дніпровського і драматурга І. Кочерги, присвячує Юрій Бойко теж належну увагу. Його літературознавчі розвідки й біографічно-критичні есеї в обговорюваному творі „Вибране" визначаються бездоганним опануванням предмету, змістовністю теми, вагомістю, чіткістю й виразністю викладу та рідкісним хистом автора повністю полонити увагу читача. Самозрозуміло, що Юрій Бойко ерудит на своєму полі науки й людина великого досвіду в українському національно-суспільному житті. Скерування його праці, що має перш усього служити об'єктивній історичній правді, веде неодмінно в напрямку відкривання, збереження й розвитку національних вартостей нашого народу.

Проф. Юрія Бойка можна виправдано вважати добрим прикладом ученого, що не жертвує своєю нацією для науки, а служить своїй нації науково. Він теж своїм характерним підходом доказує, що наукова праця не є якоюсь абстрактною дисципліною, своєрідною „наукою заради науки", а має в першу чергу на приміті добро рідного загалу, якому разом із присвятою своїм батькам Юрій Бойко передає в руки свій „опус магнум".

Читачам „Вибраного" треба конче познайомитись із авторовим уведенням в обидвох перших томах під заголовком „Про зусилля і здобутки", де вказується проглядно, де саме народжувався й розвивався світогляд молодого Юрія, звідки виніс він свою політичну свідомість і де гартувався, за найважчих політичних умов московсько-совєтської наґінки на представників української культури, до праці свого життя. Їй і залишився він вірний на манівцях, переплутаних змінливими віхами байдужого до України світу, стежок еміґрації.

Якщо йдеться про місце літератури взагалі, а наукової зокрема в нашому еміґраційному житті, проф. Бойко свідомий того, що „інертність до книжки, особливо, до наукової, у нас величезна" (цитата з його доповіді про Сергія Єфремова), а проте імперативом наших людей пера в Краю й на еміґрації залишається: „Сьогодні немає нічого актуальнішого, як боротися за збереження своєї нації, за відзискання справедливости для рідної землі. Політична боротьба є найвідповідальнішим відтинком визвольного змагу. І ніщо не може звільнити поета від морального обов'язку допомогти своїм промінним словом цій визвольній, найсправедливішій боротьбі" („Вибране", том 1, ст. 95).

„Вибране" проф. Юрій Бойка-Блохина — це обов'язкова література для кожного українського громадянина, кому на серці справа розвитку рідної культури слова й думки. Було б побажано, щоб у заплянованій четвертій частині „Вибраного" відзначив автор місце й найновішим проявом українського літературного процесу в Краю й на еміґрації, чим він і завершив би цикл свого літературного огляду рідної землі у власному, невикривленому московсько-совєтськими займанщиками, проході до національної цілі багатьох поколінь нашого народу. „Вибране" треба читати й поширювати, бо це щире й авторитетне слово вдумливого автора, записане з анналів нашої національної духовости. За окремими частинами книжки можна звертатись на адресу: Prof. Jurij Bojko, 8 Munich 1, Schliessfach 875, West Germany.

БІЛЯ 170 ОСІБ З'ЇЛИ морожене „Полар Бар", яке було затруєне бактерією „листерія моносайтоджен". Проте Управління харчів і ліків каже, що на щастя, ніхто з тих осіб не захворів на недугу листерозіс. Щоб успокоїти людей, які думають, що затруїлись, компанія Крефт, що виробляє це морожене, має число телефону, яким можуть користуватись затурбовані особи.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Чи соловейко ще повернеться в Київ?

(Переклад листа до редакції щоденника „Гартфорд Курант")

Чи заспіває соловейко в Києві наступної весни?

Бували ви весною в Києві? Бачили широкі бульвари, обсаджені квітучими каштанами? Пригадуєте красу парків над Дніпромрікою? А понад усім височіла на горі Печерська Лавра, діл рук побожних ченців із перед століть.

Ченців вже давно немає, але серед нічної тиші ви почуєте, як стіни відлунюють їх молитовні напіви.

Бачили ви руїни київських Золотих Воріт, що їм дарував безсмертя композитор Модест Мусорґський у своєму творі „Картини з виставки"? Ці Золоті Ворота бачили велич і славу, що їй колись було на ім'я Україна. Чули ви удари тисячей дзвонів, що неслися із чотирьохсот київських церков? На сьогодні ці дзвони замовкли і тільки золоті бані, свідки блиску минулих літ, пригадують байдужому мандрівцеві про славне минуле України.

А якими словами описати б красу нічного київського неба, погантованого мільярдами зірок, срібне обличчя місяця, що купається в тихих водах Дніпра... І пісні ах, ці прекрасні соловейкові пісні над берегами.

Чи заспіває там ще колись соловейко? Чи може замовкне, стане невинною жертвою атомового проміння? Чому ж не знайшовся ніхто, хто остеріг би його, щоб не спивав роси із тюльпанових чашечок?

Просто неможливо уявити собі, що може вже більше й не почуємо сміхів дітвори, яка грається по парках. Може вже й не побачимо барвистих стрічок у волоссі дівчаток, бо у наслідок ядрового проміння в них не буде й волосся?

З яким же смутком в оченятах будуть вони питати матерів: „Матусю, хіба ти не зумієш вдіяти нічого, щоб мені покращало?" І якими ж риданнями будуть підпливати відповіді матерів, кожен звук їх приглушених колисанок...

Ми говоримо про людські права, ми висловлюємо обурення на злочини проти людини по всій земній кулі, а в той же час сьогодні вмирають українці і вмиратимуть без числа в наступні місяці, бо попали під смертоносне проміння. Хіба ж це не злочин супроти людства: замовчувати вибух нуклеарної станції, не остерігати людей перед небезпекою всезнищувального проміння?

Чи повернеться соловейко в Київ з новою весною? Чи може суджено нам правити панахиди по Києву, по одному із найкращих міст світу — столиці України?

Оксана Кузьма
Гартфорд, Конн.

АМЕРИКАНСЬКІ ЕКСПЕРТИ передбачають нову хвилю терористичних актів аґентами комуністичного уряду в Афганістані, які працюють під контролею і наказами совєтських чинників, зокрема працівників КҐБ. Пожвавлення терору відбуватиметься переважно у прикордонній полосі Афганістану з Пакістаном.

„Рідна Школа" в Баффало

14-го червня ц. р. заходом Батьківського комітету „Рідної Школи" в Баффало влаштовано вечір, на якому відбулася презентація ґрадуантів і дебютанток.

Директор „Рідної Школи" Надя Пікас привітала гостей і сказала, що отець парох Мар'ян Струць завдав собі труду поробити багато знімок з цьогорічного життя нашої школи і з тих фотографій вийшов гарний альбом, який є документом живучости нашої школи. Вона передала цей альбом отцеві з проханням робити це і в майбутньому.

Відтак теплими словами попрощала довголітню вчительку Роксоляну Пікас, вручивши їй дарунок і подяку від школи. Тоді передала дальший провід вечором опікунові випускної кляси Мирославові Самотовці, який у своєму слові звернув увагу на конечність не лише парадних виступів, але й послідовної, щоденної праці в школі. Він представив учнів, які цього року закінчили одинадцяту клясу, а саме: Романа Боднарського, Ігоря Пікаса, Віктора Стеценка і Наталку Тупицьку, і роздав їм свідоцтва. Учні сказали дещо про поета А. Малишка і прочитали пару його віршів, а відтак „навесело" подякували вчителям, отцям-виховникам і своїм батькам.

Відтак Роман Конотопський, голова Округи Українського Народного Союзу, звернувся до української молоді взагалі, а до цьогорічних ґрадуантів зокрема, і вручив їм нагороди від Батька Союзу у формі чеків.

Голова Батьківського комітету Зенон Боднарський передав ґрадуантам нагороди, які уфундував покійний інж. Ігнатій Метіль.

Директор школи Надія Пікас у змістовному слові підкреслила важливість навчання у „Рідній Школі" і навела зворушливий випадок зі свого милорічного побуту в Україні, коли двоє молодих людей з жалем сказали їй: „Ви так далеко, а говорите українською мовою, і ваші діти мають змогу її там вивчати, а ми не можемо вивчати рідної мови, хоч ми в Україні. І часом, здається, що вже більше не можна видержати, що може легше буде жити, як перейдемо на чужу, але серце не дає".

Зенон Боднарський, навівши слова „Полюбіть науку" представив всіх вчителів, яким діти вручили квіти, та згадав всіх заступників вчителів і членів Батьківського комітету.

Дебютантки з ескортами (зліва): Петро Єлеєв, Рената Бейґер, Марко Чумак, Адріяна Правак, Степан Курляк, Лукія Костелло, Віктор Стеценко, Марянка Якубовська, Зенон Боднарський (голова Батьківського комітету), Ірина Лаврівська, Марія Анна Мекі, Девід Волпол, Анна Ващак, Зенон Войчак, Наталка Паславська, Роман Боднарський, Наталка Тупицька, Ігор Пікас.

Після молитви, яку провів о. Дмитро Лаптута, почалась вечеря, а під її кінець виступив о. Мар'ян Струць і звернув увагу, що наша українська молодь повинна старатися говорити бодай двома мовами, мовою країни свого поселення і українською мовою. Тоді вона не тільки визначатиметься вищою культурою, знаючи дві мови, але також буде творцем і частиною американської культури, яка щойно формується, і наша еміґрація повинна внести до неї і свій вклад. Наше призначення поширювати нашу культуру на міжнародному форумі, тому молодь повинна вивчати і зберігати наші надбання і внести їх у світову скарбницю. Наша молодь повинна присвятитися вищим ідеалам. Ідея побуджує чин, вона захоплює і заохочує виконувати якусь конкретну працю, якесь шляхетне діло і це захоронить нашу молодь перед розкладом. Ще багато глибоко продуманих і повчальних думок висловив о. парох М. Струць у своєму слові. Треба звернути увагу, що під час таких промов кельнерки не вештались, збираючи посуд, люди не ходили сюди і назад, а молодь не опускала своїх місць передчасно.

На закінчення вечері провів молитву о. протоєрей Богдан Сенцьо і почалась презентація цьогорічних дебютанток, яку перевела Ірина Лаврівська, в свою чергу звернувшись до них, щоб ніколи не забули, хто вони і якого роду.

Ґрадуанти зі своїми вчителями (зліва): Мирослав Самотовка, опікун кляси і вчитель історії і мови; Стефанія Чушакова, вчителька культури і географії; Віктор Стеценко, Наталка Тупицька, Роман Боднарський, Ніля Стецьків, вчителька літератури, Ігор Пікас.

Гарно виглядало, коли перед сценою по одній стороні стали матері, а по другій—партнери дебютанток. Під звуки музики кожний батько гордо впроваджував на залю свою доню, яка передавала мамі свій букет і з батьком виходила на сцену. Дебютантками і партнерами були: Рената Бейґер—Петро Єлеєв, Анна Ващак—Зенон Войчак, Лукія Костелло—Степан Курляк, Марія Анна Мекі—Девід Волпол, Наталка Паславська—Роман Боднарський, Адріяна Правак—Марко Чумак, Наталка Тупицька—Ігор Пікас, Марянка Якубовська—Віктор Стеценко.

Після представлення партнери спроваджували своїх дебютанток зі сцени. Традиційним танцем дебютанток з партнерами, а потім з батьками почалась забава, що тривала до пізньої ночі.

Ніля Стецьків

Поклін Симонові Петлюрі в Тандер Бей

Рік-річно Т-во „Просвіта" Форт Вілліям у Тандер Бей відзначує пам'ять Симона Петлюри, Голови Директорії та Головного Отамана Військ Української Народної Республіки. Симон Петлюра згинув траґічно від пострілів большевицького агента Шльоми Шварцбарта, на вулиці в Парижі, 25-го травня 1926 року.

Кожного року в Просвіті під час перших квартальних зборів, що звичайно відбуваються в останньому тижні травня, або в першім місяця червня робиться при святу С. Петлюрі, а після того присутні складають добровільні датки на потреби Бібліотеки його імени в Парижі, Франція. Але круглі роковини смерти Просвіта відзначує більше урочисто, концертовою програмою з доповіддю.

Цього року ці сумні роковини намічено відзначити не лише концертом і доповіддю, але й виставкою історичних пам'яток з часів Української Державности в XX столітті. Орися Яремчук, дириґент жіночого хору „Просвіти" і мішаного „Карпати", підготовила відповідний репертуар. Вона замовила вокальне тріо та ансамбль бандуристів „Веснянка".

Ініціятор та організатор виставки Мирослав Козоріз, відомий знавець мистецької фотографії, виконав у передруку серію фотографій державних мужів, визначних політиків, полководців, складу поодиноких дипломатичних місій, тощо. Надія Мигаль-Іванюта прислала з Парижу, Бібліотеки ім. С. Петлюри, фотокопії ориґінальних державних документів, таких, як всі чотири Універсали, ручно писані листи Симона Петлюри, його прикази армії, а також грошові банкноти та поштові марки Української Держави. Софія Качор, екзекутивний директор музею і архіву Українського Осередку Культури і Освіти у Вінніпеґу, прислала картини українських воїнів різних часів, великого розміру портрети, військові відзначення та медалі.

Уже зранку дня 25-го травня цього року, М. Козоріз при допомозі Беті і Юрія Карпюків, усистематизував експонати, частково розіклав на столах, а частково розвісив на стіні. Всі експонати мали двомовні надписи. виставка була відкрита весь час по полудні та увечорі в передконцертових годинах. На виставці дижурувала Орися Козоріз, подаючи потрібні інформації.

Це була в Тандер Бей перша тепла неділя після довгої, бо понад шестимісячної зими, тому кожний хотів використати це, і тому в пополудневих годинах не аж так багато людей відвідало виставку. Зате увечорі, перед концертом, а навіть і після нього, люди товпились при столах з експонатами. Ці ж троє — Мирослав, Беті, Юрій, оформили сцену до концерту. на задній стіні, на великого розміру ориґінальнім косівським килимі (власність Карпюків), на чорній широкій крепі висів великий портрет Симона Петлюри, роботи покійного вже о. митрата Миколи Малюжинського. Під ним і по боках — сім червоних маків, що символізували сім смертельних пострілів.

КОНЦЕРТ

Ілля Яремчук, голова Т-ва „Просвіта", відкрив концерт, вказуючи на історичну велич Симона Петлюри.

Осередньою точкою концерту була доповідь професора Манітобського університету д-ра Олега Ґеруса, молодого історика, знавця історії східньої Европи. Гостя представив Григорій Мигаль, голова Комітету Культурно-Освітніх Справ.

Професор О. Ґерус насвітлив епоху, що в ній Симон Петлюра жив, що в ній формувався і дозрівав його національний і політичний світогляд, що в ній він зіграв провідну ролю в творенні Української Народної Республіки та в боротьбі за неї. Доповідач говорив у двох мовах, що допомогло декому краще, зрозуміти бурхливі і несприятливі часи Української Народної Республіки (1917-1921 рр.) та важкої непосильної боротьби з напасниками.

У концерті взяли участь: жіночий хор „Просвіти" і мішаний хор „Карпати" під управою Орисі Яремчук, при фортепіяновому супроводі Олі Савчук; вокальне Тріо в проводі Зиновії Змієвської, ансамбль бандуристів „Веснянка" під керуванням Ліси Клименко.

Хор „Карпати" розпочав концерт двома бадьорими піснями: „Живи, Україно" слова О. Олеся, муз. М. Гайворонського, і „Засяло сонце" муз. І. Недільського. У першій частині виступило також жіноче тріо, виконавши „Поляглим борцям" в обробці М. Федорова та „Лелеченьки" муз. О. Білаша. У другій частині жіночий хор „Просвіти" виконав пісні глибоко патріотичного змісту: „Україно, моя любов", слова Д. Луценка, муз. І. Шамо; і „Синові", слова В. Симоненка, муз. А. Пашкевича. Ансамбль бандуристів „Веснянка" грав інструментальний твір Григорія Китастого „Гомін степів", що вже своєю назвою творить переклик з степовою Україною. Цей ансамбль доволі вже заавансований. У нього добра техніка гри, ясно чітка ритміка та спроби вдумливої інтерпретації. Поміж тими Віра Мартин, відома в Тендер Бей рецитаторка, прочитала два вірші Бориса Лиснянського „На день 25-го травня" і „Пам'яті Симона Петлюри".

Концерт закінчив хор „Карпати" трьома піснями похоронного жанру. „Чорна рілля ізорана" муз. С. Людкевича, „Козака несуть" муз. М. Леонтовича, „Журавлі" сл. Богдана Лепкого, обробка, А. Авдієвського. Обидва хори голосово збалянсовані і зіспівані, з доброю технікою виконання, зокрема в ритмічних піснях. Слід також підкреслити, що вокальне тріо, хоч недавно зорганізоване, проте потенціяльно надійне.

У кінцевому слові Беті Карпюк подякувала всім виконавцям програми, зокрема гостеві-доповідачеві.

Задумуючи і уладжуючи виставку історичних державних пам'яток, комітет мав на прицілі молоду ґенерацію українських людей. Хотілось бо не лише розказати їм про часи Симона Петлюри, часи Визвольних Змагань, але й показати дорогоцінні кожному серцю українському реліквії тієї української держави. І тому Т-во „Просвіта" не пожаліло ні труду, ні коштів, щоб усі ці три аспекти пов'язати в одну синхронізовану цілість, а на її фоні поставити величну постать Симона Петлюри.

Григорій Мигаль

Коли...

(Закінчення зі стор. 2)

КҐБ, які готові „утопити в крові" всякий революційний зрив? Алеж цим відділам КҐБ, якщо вони стаціонують поблизу Києва, також загрожує все те, що й звичайним громадянам. А населення Москви і тамошні відділи КҐБ — чи вони не бояться того, що й на них може впасти таке ж нещастя, як і на населення України, Білорусі, Балтійських країн? А численні дивізії, що стоять на кордонах Китаю, на Далекому Сході, — чи вояки цих дивізій не занепокоєні й не обурені тим, що сталося чи може статися з їхніми рідними, з їх родинами? І чи немає у всіх цих названих категоріях людей розуміння того, що тільки усунення кремлівських злочинців може раз на завжди звільнити все населення СССР від сучасних і майбутніх смертельних загроз і катастроф? І що думають громадяни СССР, коли чують, що їх „вождь" Ґорбачов обвинувачує далі Америку, в тому, що вона не хоче роззброюватися , а тому й СССР змушений далі продовжувати нуклеарні зброєння? І це він робить, хоч Чорнобиль лежить не в Америці, а на території, яка збройною силою прилучена до СССР.

В обличчі повищих міркувань мимоволі насувається думка, що громадяни СССР немов би то загіпнотизовані „могутністю" своїх совєтських можновладців і нічого не хочуть і не можуть проти цих можновладців зробити. А тоді приходить інша думка: що має статися аж такого страхітливого в СССР, щоб примусити населення цієї країни таки здобутися на масовий революційний зрив, який привів би до зникнення злочинної російсько-совєтської імперії? ...

Видатний...

(Закінчення зі стор. 2)

ко до київської групи неоклясиків своїм естетизмом. Вже у збірці „Дні" виступає його вимовний ляконізм. Його поезії сумовиті, навіяні життєвим песимізмом. Вже перша збірка „Дні" захопила читачів незвичайною щирістю і вмінням заволодіти почуттям читача:

Ні словечка йому не сказав
старий.
Мовчки вивів коня
за ворота.
Потихеньку осіння лилася
згори
На степи позолота.
А коли упав перший
у жовтні сніг,
Лист прийшов ввесь
пом'ятий:
За далеке майбутнє ліг
В бур'ян головою спати.
До товару... По воду...
А день за днем,
Знов подвір'я взялось
травою...
Серце, серце! З твоїм
огнем —
У бур'ян головою!

Крім поезій, видав кілька прозових і драматичних творів. На видавця чекає написана блискучим віршем його п'єса „Шкідники".

Євген Плужник — це найкращий український імпресіоніст і один із найбільших представників високого мистецтва.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
РІЗБАРЯ І ЛЮБИТЕЛЯ МИСТЕЦТВА
бл. п. ЛЕВА МАЗЯКА

Зложили 100.00 дол. на Українську Народню Школу при церкві Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Гемтремку, Міш.

ДРУЗІ ПОКІЙНОГО

ПОВІДОМЛЕННЯ і ПОДЯКА

Ділимося сумною вісткою, що в ранніх годинах четверга, 26-го червня 1986 -го року по тяжкій операції і довгій недузі упокоївся в Бозі в Черіті шпиталі в Клівленді, Огайо

бл. п. ЕВГЕН КРУК

нар. 2-го липня 1917 р. в Стриївці, пов. Збараж, Поділля, довголітній дяковчитель, член і дириґент хорів.

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС відбулися в погребовому заведенні Братів Головчаків в Пармі, Огайо, в п'ятницю і суботу, 27 і 28 червня.

ПОХОРОН відбувся в неділю, 29-го червня, о год. 2-ій по пол. з похоронного заведення до церкви Св. Покрови в Пармі і опісля на цвинтар Св. Покрови, де тіло Покійного спочило вічним сном.

При цій нагоді хочемо подякувати передусім Преосвященному Владиці Робертові за участь в парастасі в суботу та о. д-рові Іванові Тилявському, парохові церкви Св. Покрови за похоронні відправи і зворушливі слова в церкві і на тризні.

Дальше дякуємо д-рові Володимирові Боднарові за зворушливі слова на панахиді в п'ятницю, який говорив від хору церкви Св. Покрови та від бувших членів хору „Ватра". Панам: Зенкові Мягкому, приятелеві Покійного зі Сиракюз і інж. Зорянові Городиському від управи церкви Св. Покрови за їх слова на цвинтарі та пані Софії Бурій від жіночого хору „Світанок" в Клівленді і панові Семенові Кріслатому на тризні.

Рівнож щиро дякуємо маестрові Евгенові О. Садовському в зорганізуванні і проводі збірного хору на панахиді в п'ятницю і д-рові Дмитрові Павлишинові за провід хору церкви Св. Покрови в суботу, в неділю в церкві і на цвинтарі та всім хористам, які своїми співами звеличали пам'ять про Покійного.

Подяка похоронному заведенню Братів Головчаків за фахову і солідну обслугу і Сестрицтву церкви Св. Покрови, а передовсім Паням: Орисі Савчак і Ніні Тимків за приготування смачної тризни для приблизно 200 людей.

Спасибіг всім учасникам на панахидах, в церкві і на цвинтарі, а передусім з дальших місцевостей, як панство Шарани і Зенон Мягкий зі Сиракюз та Мирон Лисобей з Ню Джерзі, які такою чисельною присутністю звеличали Покійного.

Дякуємо за біля 15 вінків і щедрі пожертви, які згідно з бажанням жертводавців будуть розділені на добродійні цілі. Хай Господь заплатить Вам всім сторицею, а пам'ять про Покійного Евгена житиме в наших серцях.

ОЛЯ — дружина
МАРІЯННА ПОПІЛ — СЕСТРІНКА
ПАВЛО ГУТ — кузен
Родина в Україні

В Лос Анджелесі затверджено проєкт „Українського Села" для сеньйорів

Кожний благородний проєкт та почин, який спрямований служінню ближнім чи нашій українській громаді заслуговує на нашу увагу та признання. Накопичення капіталу, який не приносить користи загальногромадським інтересам чи національним цілям, є холодним і морально неоправданим.

Тому так радісно на душі, коли другі а то і треті покоління нащадків нашого народу є свідомі своїх племінно-національних обов'язків і в душах їхніх заховалося так багато любови до України та її народу.

Ці думки відносяться передусім до динамічної громади при парохії УАП Церкви св. Володимира, яка останнім часом заманіфестувала свою громадську та національну зрілість великим проєктом, а саме: будовою на західнім побережі першої такого роду споруди — 52-мешканевого дому для українських сеньйорів. Кошти цієї люксусової споруди будуть виносити приблизно два і півмільйон долярів. Помешкання будуть комфортно устатковані, з однією або двома спальнями. Залі для розривок чи прийнять та інші будуть також частиною цього проєкту. Особи чи родини, які бажатимуть повної індивідуальної свободи в харчуванні та активності, будуть їх там мати, включно з парковищем, яке буде охоронене перед гарячим південно-каліфорнійським сонцем. Оселя ця буде доступна лише для сеньйорів українців чи українського походження. А тому в зв'язку з цим дирекція будови „українського села" не очікує помочі урядових чинників, що тоді зобов'язувало б доступ до оселі і неукраїнських аплікантів. Це рішення речників громади дозволить зберегти українську атмосферу цієї оселі та співзвучність культурно-етнічну її мешканців.

Всі ці інформації передано численним присутнім представникам громадських організацій та установ та багатьом громадянам в день Зелених Свят, в неділю, 22-го червня, на обіді в авдиторії церкви св. Володимира.

Після смачного обіду привітав усіх голова парохіяльного уряду Степан Войтко та доручив дальше ведення програмою колишньому голові Іванові Паркерові, який познайомив присутніх з проєктом та висловив своє переконання, що діло це стане реальністю. І хоч, шановний доповідач вживав англійську мову, одначе, в кожному його реченні було стільки любови до всього, що українське, що і мова його, хоч і не українська, видавалася українською. Після нього запрошено до слова автора цього репортажу, який вітаючи цей шляхетний почин, згадав того першого, хто створив візію спорудження дому для українських сеньйорів, а саме: колишнього пароха цієї церкви та основоположника українського церковного життя в Лос Анджелесі св. п. Протопресвітера о. Петра Маєвського. Він був поставив собі остаточну ціль — побудову „Українського Села" для сеньйорів.

„Служіння Богові — це служіння передусім, а це означає народові нашому українському — є найблагороднішим актом". Вітав жертвенну громаду, яка так старанно збирала фонди та закупила майже півбльоку біля церкви, де сьогодні затвердивши пляни і будову, розпочинається здійснення побудови.

Наступним запрошено до творця пляну „Українського Села" заслуженого в нас інженера-архітекта (який колись також був архітектом церкви святого Володимира) Юрія Куриленка, мужа п-і проф. Лесі Куриленко-Вахнянин.

Згадуючи попередні роки, архітект Куриленко згадав рівнож, що перше Богослуження в церкві святого Володимира відбулося колись на Зелені Свята, так і тепер повелінням Божого Провидіння, затвердження будови „Українського Села" відбувається також у день Зелених Свят, віщуючи тим, що проєкт цей є благословенний Богом на добро нашого народу.

Цитуючи рядки поеми німецького поета Шіллера словами майстра дзвону, інж. Юрій Куриленко порівняв і себе. Тому що в давні роки дзвін служив народові сповіщуванням про всілякі події та повідомляв про час дня і ночі, коли ще не було годинників, так і український дім для сеньйорів або „Українське Село", яке є „дитиною" його творчої душі і будова якого буде під його доглядом, буде не лише служити тим, які в нім перебуватимуть, але буде мати також і вплив на все українське суспільство. Слава про „Українське село" прокотиться по країні, та цілому континентові, і знати буде про нього українська спільнота в діяспорі.

Парох церкви святого Володимира о. Протоієрей Анатолій Ситник, привітавши всіх, підкреслив, що він лише „продовжує візію" незабутнього св. п. Протопресвітера Петра Маєвського чином її здійснення, даючи на це благородне діло свій час і енергію, в парі з головою та членами парохіяльного правління для загально-українського добра. Він кількакратно підкреслив що „Українське Село" повинно вважатись як всеукраїнське, тому що ціль його спорудження є — всеукраїнська, на користь українській громаді, незалежно від релегійних чи політичних розходжень чи переконань. Це ж підкреслював й Іван Паркер.

Від Українського Культурного Осередку вітав і обіцяв підтримку його голова Богдан Стус, а також вітали заслужений „батько" громади Микола Новак та відомий громадський діяч Остап Ґац.

Підсумовуючи цю подію, ми стверджуємо її небуденність та важливість, тому що проєкт цей, який буде невдовзі здійснено, стане ще одним важливим здобутком українців у діяспорі та стане світлим прикладом для інших наших громад конструктивних дій для нашої загальноукраїнської користи.

Д-р Святополк Шумський

МИКОЛА А. ЛІВИЦЬКИЙ
ДЦ УНР В ЕКЗИЛІ
МІЖ 1920 і 1940 РОКАМИ
Ціна 5.00 дол. з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛИНОВИЙ МІСТ
збірка споминів — розповідей із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення
Зеновія Онишкевича
220 стор
ціна $12.00 порто $1.00
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку
Замовляти
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих та Українську Громаду, що 24-го червня 1986 р. відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий Чоловік, Батько і Дідусь

бл. п. ВОЛОДИМИР МИХАЛЮСЬ

ПАНАХИДА відбулася у п'ятницю, 27-го червня 1986 р. о год. 8-ій вечора у каплиці Sanctuary" Українських Похоронних Послуг, 4111 Пенсильванія вул., Південний схід, Вашінґтон, Д. К.

ПОХОРОН і запечатання крипти відбулися о 10-ій год. ранку, у суботу, 28-го червня 1986 р. в Українському Національному Пам'ятнику-Мавзолеї у Вашінґтоні, Д. К., 4111 Пенсильванія вул. Південний схід, Вашінґтон, Д. К. 20746.

Горем прибиті:

Дружина — ВІРА
Дочка — ОЛЯ з родиною
Син — ІГОР з родиною
Племінник — ЕВГЕН з родиною
Ближча і дальша родина і приятелі.

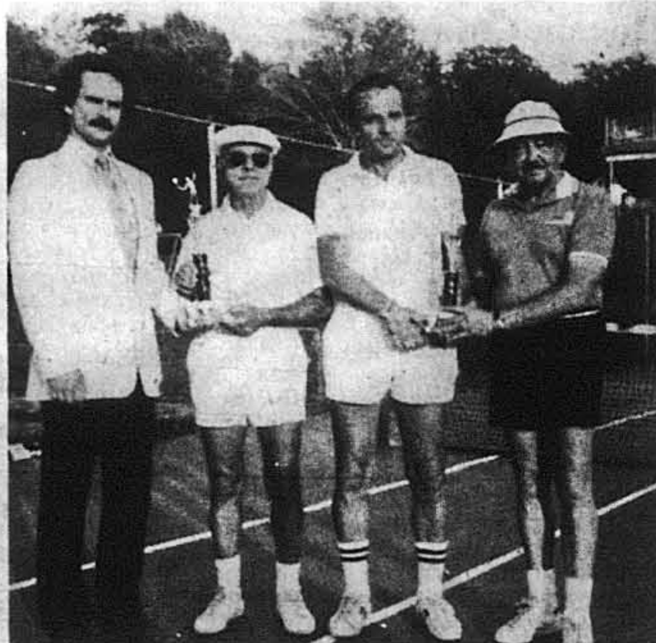
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 1)

Таня Савчак (друга зліва) знов перемогла у фіналі свою молодшу сестру Ліду. Обидві визначні тенісистки (Таня змагатиметься для Дрексел університету) отримали нагороди від В. Гайдара і З. Снилика.

К. Бень (другий зліва) був знову в колі першунів. Йому і І. Сохановi нагороди вручили В. Гайдар і Р. Ракочий, ст.

В групі юнаків М. Боднар (другий зліва) переміг Л. Кальмана. Нагороди цим талановитим юнакам вручили З. Снилик і Ю. Савчак.

Ю. Витанович (третій зліва) вийшов переможцем в групі молодших сеньйорів, а Ю. Грабець (другий справа) в „групі потішення", перемагаючи Р. Цікала (другий зліва). Нагороди вручили Ю. Савчак і З. Снилик.

У групі юнаків різного віку свою першу трофею на Союзівці здобув Марко Боднар, перемагаючи у фіналі Лесика Кальмана вислідом, 6-3, 6-3, реваншуючись за поразку свого молодшого брата Павла проти Лесика у півфіналі, 3-6, 2-6. В дорозі до фіналу М. Боднар елімінував минулорічного переможцял Олександа Булу, 7-5, 6-2. Слід відмітити, що в групах чоловіків, жінок і юнаків — всі змагуни це колишні або цьогорічні учасники тенісового табору Союзівки. Як і в минулих двох роках, родина Булів з Арґентини — батько Володимир і три сини Олександер, Григорій і Андрійко — змагались в турнірі, а в групі переможених О. Була елімінував брата Григорія, 2-6, 6-4, 7-5.

Турніром проводила комісія в складі: інж. Роман Ракочий, ст., інж. Ю. Савчак і З. Снилик. Члени комісії і Володимир Гайдар від управи Союзівки роздали фіналістам нагороди в суботу у пізніх пополудневих годинах.

Наступні змагання на Союзівці відбудуться в суботу і неділю, 9-го і 10-го серпня, у подвійних іграх.

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Леррі Спікс сказав, що президент Роналд Реґен найближчим часом відповість на недавні пропозиції Совєтського Союзу в справі роззброєння. Спеціялісти вважають в совєтських пропозиціях позитивним те, що Москва погодилася провадити переговори про ракети середнього засягу і кількости бомбардувальників окремо від переговорів у справах стратегічної зброї. Досі Совєтський Союз підкреслював, що не може бути домовлености про один вид зброї, якщо не буде домовлености про інший. Л. Спікс висловив надію, що відповідь Білого Дому на совєтські пропозиції задовольнить Кремль і приведе до другої зустрічі на вершинах. Спікс нагадав, що американсько-совєтські переговори в Женеві відновляться у вересні.

ЗА ТРИ ДНІ СВЯТ, присвячених століттю Статуї Свободи і Дня Незалежности нюйоркські готелі, ресторани, бари і крамниці дістали від туристів не менше 500 мільйонів долярів. Це у два рази більше, ніж передбачалося. У святкуваннях взяло участь від шести до семи мільйонів нюйоркців і гостей, що є також вдвічі більше, ніж передбачалося. В касу міста надійде 40 міл. дол., як податок. Якщо врахувати, що Ню Йорк видав на проведення свята біля 10 міл. дол., то виходить, що місто заробило біля 30 міл. дол., а може й більше.

ПРИХИЛЬНИКИ КОЛИШНЬОГО президента Філіппін Фердінанда Маркоса, який як відомо перебуває тепер на статусі еміґранта на Гаваях, закінчили свій протест проти теперішнього уряду і звільнили готель, що його вони захопили ще минулого тижня, відбули там політичні збори і проголосили Артура М. Толєнтіно президентом країни, на місце леґально обраного президента Коразон Акіно. Воякам, які підтримували ребеліянтів, уряд заявив, що вони не будуть покарані, якщо вийдуть добровільно з готелю. Вірні К. Акіно армійські частини оточили готель і дали до зрозуміння, що у визначеному часі ребеліянти повинні залишити приміщення, а у випадку відмови військо розпічне штурм готелю. Поставлені тверді вимоги і визначення реченця прискорили капітуляцію прихильників Маркоса.

Нема то як

на

СОЮЗІВЦІ

Оселі Українського Народного Союзу

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскильських горах біля Керґонксону, Н. Й.

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1986:

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНЦІВ

27-го липня — 9-го серпня

Інструктор: Рома Прийма-Богачевська

Навчання традиційних народних танків для початкуючих й заавансованих танцюристів.

Число курсантів ограничене до 60 учнів.

Прохарчування і нічліг:

$195.00 (члени УНСоюзу)

$225.00 (не-члени)

Оплата за навчання: $100.00.

За дальшими інформаціями, прошу звертатися до Управи „Союзівки"

Soyuzivka UNA Estate

Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446

(914) 626-5641

• HELP WANTED •

Друкарня СВОБОДИ прийме на постійну працю

РОБІТНИКА

до висилки газет та інших друкарських робіт

Години праці від 8-ої до 4:30 по пол.

Знання української мови обов'язкове.

Добрі умовини праці і бенефіти.

Голоситися особисто:

SVOBODA

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Тел.: (201) 434-0237

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього закпику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк і УСВТ „Ч. Січ" — першуни Українського Фестивалю

Голмдейл, Н. Дж. — Згідно з програмою 12-го з черги Українського Фестивалю в Артс Центрі Н. Дж., що перейшов тут при участі 12,000 осіб в денних і вечірній програмах, відбулися традиційні турніри копаного м'яча і жіночої відбиванки. Згідно з вислідами змагань, перше місце і головні трофеї Фестивалю в копаному м'ячі здобула „А" дружина УСК-у Ню Йорку, у відбиванкованому турнірі трофеї першунок здобула жіноча дружина УСВТ „Ч. Січ" з Нюарку. В змаганнях турніру копаного м'яча виступало п'ять дружин, суддювали офіційні судді Федерації копаного м'яча ЗСА-Л. Гребінка і О. Іваненко.

Вислідн змагань

С.О. „Спартанс" С.К. — УСВТ „Ч. Січ" „Б" 2:1
УСВТ „Ч. Січ" „А" — УСК Н.Й. „А" 1:2
УСК Н.Й. „Б" — „Спартанс" С.К. 1:7
УСВТ „Ч. Січ" „Б" — УСК Н.Й. „А" 0:3
УСК Н. Й. „Б" — УСВТ „Ч. Січ „А" 1:4
УСК Н.Й. „А" — „Спартанс" С.К. 6:1
УСВТ „Ч. Січ" „А" — УСВТ „Ч. Січ" „Б" 5:1
УСК Н.Й. „Б" — УСК Н.Й. „А" 2:3
С.О. „Спартанс" С.К. — УСВТ „Ч. Січ" „А" 3:4
УСВТ „Ч. Січ" „Б" — УСК Н. Й. „Б" 1:2

Кінцевий показник табелі ігор турніру

	Точок	Ґолів
УСК Ню Йорк „А"	8:0	13:5
УСВТ „Ч. Січ" Нюарк	6:2	14:7
С.О. „Спартанс" С.К.	4:4	13:12
УСК Ню Йорк „Б"	2:6	7:14
УСВТ„Ч. Січ „Б"	0:6	3:12

Трофей короля стрільців турніру здобув Роман Гупало (УСК, Н. Й. „А" 9 ґолів), трофей найкращого воротаря вручено В. Ксавієрі (УСК Н.Й. „А"). Склад дружини першуна УСК-у Н.Й. „А": Ксавієр, Жовтий, Гупало, Коваленко, Да Сліва, Новак, Герікві, Караско, Салім, Совтос. Провідник Степан Коваленко.

Відбиванковий турнір

У відбиванковому турнірі із зголошених чотирьох дружин змагалося три. Савт Орангж „Мейлпс" В. К. не з'явилися на площу змагань. Усі три дружини, що в минулому сезоні виступали в „А" клясі Відбиванкової Асоціяції ЗСА, показали й цим разом гру на високому рівні. Домінували кількакратні першунки цьогорічних турнірів ЮСВБА й нові чемпіонки УСЦАК спортовки УСВТ „Ч. Січ" які остаточно вийшли першими і в цьому популярному турнірі.

Висліди змагань: Лівінгстон „Стрікс" В.К. — Кловер В.К. — 4:15, 9:15; УСВТ „Ч. Січ" Нюарк — Кловер В.К. — 15:11, 15:10; Лівінгстон „Стрікс" В.К. — УСВТ „Ч. Січ" — 10:15, 10:15; фінал: УСВТ „Ч. Січ" — Кловер В.К. 15:12, 15:13.

Кінцевий показник табелі ігор турніру: УСВТ „Ч. Січ" — 6:0 сетів; Кловер В.К. - 4:2; Лів. „Стрікс" В.К. — 0:6

Трофей найкращої змагунки турніру вручено Меланії Панько (УСВТ „Ч. Січ"). Суддював Ігор Тафель. Склад дружини першунок: М. Панько, О. Бурачинська, С. Лопатовська, Д. Маркусь, Л. Ґутрій, М. Вашкевич.

(от)

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ СТРАЙКУЮЧІ збирачі сміття нарешті засіли до переговорів з урядом. У наслідок цього страйку місто мусіло замкнути бібліотеки, музеї, центри здоров'я і інші публічні будівлі.

ІНСТИТУТ НАДУЖИВАННЯ наркотиків заявив, що з усіх нелеґальних наркотиків, студенти середніх шкіл і університетів та молоді особи найбільше надуживають кокаїну. Із цих осіб одна третина є свідома того, що вживання кокаїни є небезпечним. Через надужиття наркотиків, Федеральний уряд застановляється над тим, щоб перевірити усіх працівників та впевнитись, що вони не працюють під впливом наркотиків.

ПОЛЬСЬКИЙ ЕМІҐРАНТ в Гамбурґу, Західня Німеччина, обляв себе бензиною і підпалив перед будинком совєтського консуляту. Західньонімецька поліція веде слідство в цій справі чому 26-річний поляк, якого вони назвали тільки „Марек К", покінчив самогубством. Документи, які він мав при собі, можуть виявити причину цього радикального протесту. Деякі польські джерела кажуть, що новий еміґрант протестував проти присутности совєтського війська на території Польщі. Марек К. прибув до Західньої Німеччини з Польщі в лютому цього року і жив в одному з гамбурґських готелів.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ випродукував новий тип джетового літака типу МІҐ-29, який своїм виглядом і бойовою спроможністю нагадує американські літаки типу Ф-15, що розвивають швидкість майже у три рази більше від звуку. Ескадрон цих нових МІҐів приміщений на одному з військових летовищ біля Москви. Москва показала три таких джети здалека глядачам у Фінляндії, які приїхали до СССР на виставку воєнних літаків, що там відбувалася минулого тижня.

Вступайте в члени УНС

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

• SERVICE •

The Ukrainian Restaurant & Caterers

132 2nd Ave. (8-St.)

N.Y., N.Y. 10003

212-533-6765

— PRIVATE PARTIES —

Christenings - Graduations

Showers - Weddings

Anniversaries

Meetings and Wakes

HELP WANTED

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВ. ПЕТРА І ПАВЛА

1025 North Belle Vista Ave., Youngstown, Ohio 44509

пошукує

ДЯКА-ДИРИҐЕНТА

Зголошені мусять володіти українською і англійською мовами. Про інформації просимо телефонувати;

Тед Сенедяк (216) 533-4862.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го ЛИПНЯ 1986 РОКУ

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 76 Відд. УНС, о год. 10:30 ранку в залі ураїнської католицької церкви при Санфорд Аве. Проситься членів прийти та вирівняти залеглі вкладки, або посилати чеки прямо до Відділу на адресу:

Julia Demtschuk 168 Laurel Ave., Irvington, N. J. 07111.

ЮЛІЯ ДЕМЧУК — секр

ARKA Company Department Store

26 First Avenue

Tel (212) 473-3550

ВЕЛИКИЙ ВИБІР вовняних — різних ХУСТОК та матеріялів. ДЕШЕВІ ЦІНИ!

● НА ПРОДАЖ ●

ПРОДАЄТЬСЯ

в Танессвіл, Н. Й. коло Гантеру в українській частині гір Кетскіл дві парцелі по 100 X 200 стіп кожна. положення дуже гарне, близько до автобуса і крамниць.

Тел. вечором:

(212) 473-3266

або

(201) 381-3985

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director

Chapels available throughout the Metropolitan Area.

Купуйте місця поховання в Українському Націоналному Пам'ятнику- Мавзолею

(від 1,340.00 — 3,438.00 дол.)

Ціна включає гранітну плиту і напис.

4111 Pennsylvania Avenue, S.E.

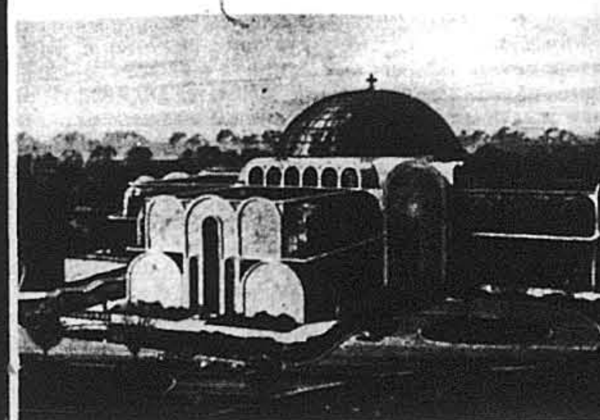
Washington, D.C. 20746

Про подробиці можна довідатись:

— відвідавши нашу канцелярію при вишеподаній адресі,
— або телефоном: в урядові години від понеділка до п'ятниці від год. 10 вранці до 4 по полудні, телефонуючи на наш кошт (колект) (301) 568-0630, поза урядовими годинами: (301) 855-8864,
— або переславши негайно цей купон на адресу:

UKRAINIAN MEMORIAL INC.

P.O. Box 430 • Dunkirk, MD 20754

Прошу прислати мені безкоштовно докладні інформації про місце поховання на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику або подзвонити мені.

В МАВЗОЛЕЇ .... В ЗЕМЛІ ....

Name ....

Street ....

City .... State .... Zip ....

Telephone: Area Code .... Number ....

Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРҐУ, НЮ ЙОРК.

Granite ■ Marble ■ Bronze